

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI

SZCZEPANÓW

Szczepanów 2009

SPIS TREŚCI

1. Wstęp
2. Charakterystyka miejscowości
 - 2.1. Historia Szczepanowa – wsi rodzinnej św. Stanisława
 - 2.2. Ludność
 - 2.3. Struktura gruntów
 - 2.4. Infrastruktura techniczna
3. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.
4. Ocena mocnych i słabych stron wsi Szczepanów
5. Kierunki strategiczne dla wsi Szczepanów
6. Planowane gminne zadania inwestycyjne i inne wydatki na terenie sołectwa Szczepanów
7. Opis planowanego przedsięwzięcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

1. Wstęp

Konieczność opracowania Planu Odnowy Miejscowości wynika z wytycznych programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, a w szczególności wytycznych Osi 3 PROW- Działanie Odnowa i Rozwój wsi.

Oś 3 zakłada wspieranie działań wpływających na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich.

Realizowane przedsięwzięcia powinny umożliwiać rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynąć na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich.

W ramach działania finansowaniem zostaną objęte projekty z zakresu:

- budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania budynków pełniących funkcje rekreacyjne, sportowe i społeczno - kulturalne, w tym świetlic i domów kultury, z wyłączeniem szkół, przedszkoli i żłobków;
- budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania obiektów małej architektury;
- budowy, przebudowy lub remontu przeznaczonych do użytku publicznego ścieżek rowerowych, szlaków pieszych, placów zabaw, miejsc rekreacji oraz obiektów sportowych, z wyłączeniem sal sportowych, przeznaczonych wyłącznie dla szkół lub przedszkoli;
- zakupu towarów służących przedsięwzięciom związanym z kultywowaniem tradycji społeczności lokalnych lub tradycyjnych zawodów związanych z kształtowaniem obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno - przestrzenne, w szczególności poprzez odnawianie lub budowę placów parkingowych, chodników lub oświetlenia ulicznego;
- urządzania i porządkowania terenów zielonych, parków lub innych miejsc wypoczynku;
- budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury turystycznej;
- zagospodarowania zbiorników i cieków wodnych w celu wykorzystania ich do rekreacji lub w celu poprawy estetyki miejscowości;
- rewitalizacji budynków wpisanych do rejestru zabytków lub objętych wojewódzką ewidencją zabytków, użytkowanych na cele publiczne oraz obiektów małej architektury, odnawiania lub konserwacji lokalnych pomników historycznych i miejsc pamięci;

- zakupu i odnawiania obiektów charakterystycznych dla danego regionu lub tradycji budownictwa wiejskiego i ich adaptacji na cele publiczne;
- budowy, przebudowy, remontu lub wyposażania obiektów budowlanych przeznaczonych na cele promocji lokalnych produktów i usług, w tym pawilonów, punktów wystawowych, sal ekspozycyjnych lub witryn;
- odnawiania elewacji zewnętrznych i dachów w budynkach architektury sakralnej wpisanych do rejestru zabytków lub objętych wojewódzką ewidencją zabytków i odnawiania cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków;
- wyburzenia i rozbiórki zdewastowanych obiektów budowlanych w celu uporządkowania terenu w miejscowości, jeżeli niemożliwe jest ich odnowienie i dalsze użytkowanie – w zakresie koniecznym do realizacji operacji wymienionych w pkt 1-12;
- zakupu materiału siewnego lub nasadzeniowego roślin wieloletnich — koniecznego do realizacji operacji;
- zakupu sprzętu, materiałów i usług, służących realizacji operacji.

Zgodność założeń Planu Odnowy Miejscowości z następującymi dokumentami:

- Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013. Cel 6. Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich,
- Małopolskim Regionalnym Programem Operacyjnym 2007-2013. Oś. Priorytetowa 6 Spójność wewnątrzregionalna, Działanie 6.2 Rozwój obszarów wiejskich, Schemat A. Odnowa centrów wsi. Cel operacyjny: Zmniejszenie infrastrukturalnych barier w dostępie do usług społecznych. Cel działania: Podniesienie poziomu cywilizacyjnego obszarów wiejskich poprzez ich zrównoważony rozwój,
- Strategią Rozwoju Województwa Małopolskiego 2007-2013, określone w polu B „Rozwój społeczny i jakość życia”, w obszarze V Spójność wewnątrzregionalna, Kierunek polityki „Rozwój sieci ośrodków usług publicznych”,
- Strategią Rozwoju Powiatu Brzeskiego: 5.3.2. Strategiczne cele społeczne. Pkt 2. Uzyskać możliwie wysoki wskaźnik średniego wykształcenie wśród młodzieży. Cel Operacyjny 3 Przeprowadzić remonty i modernizację obiektów szkolnych.
- Strategią Rozwoju Gminy Brzesko na lata 2008-2015. Cel Strategiczny I. Zrównoważony wzrost jakości i bezpieczeństwa życia mieszkańców Gminy Brzesko na terenach wiejskich i miejskich, Cel strategiczny III Podniesienie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej Gminy Brzesko

2. Charakterystyka miejscowości

Szczepanów to miejsce urodzenia św. Stanisława bpa (zm. 1079r) i Prymasa Polski Krzysztofa A. Szembeka. Szczepanów położony jest 8 km od Brzeska w pobliżu strategicznej trasy A4 Kraków-Tarnów. Miejscowość tą okalają wsie: Wokowice, Łęki, Przyborów, Mokrzyska i Sterkowiec. Wieś zajmuje obszar 5,87 km².

Wieś dysponuje odpowiednimi zasobami rzeczowymi i przyrodniczymi, które zainteresują i

oczarują gości oraz turystów przybyłych z całej Polski. Szczepanów leży na styku dwóch krain geograficznych: Kotliny Sandomierskiej oraz Pogórza Karpackiego. Główny element krajobrazu stanowią lasy sosnowo-dębowe, łąki oraz stawy śródleśne. Na północ od Szczepanowa znajdują się największe skupiska roślinności łąkowej, które obfitują w wiele gatunków roślin chronionych (storczyk plamisty, mieczyk dachówkowaty, goździk pyszny, goryczka wąskolistna, kosaciec syberyjski, kruszczyk błotny). Stawy pomiędzy Szczepanowem a

Przyborowem są ostoją dla ptactwa wodnego tj. łabędzia białego, perkoza dwuczubego i czapli siwej. **Dzięki bogactwu przyrodniczemu, teren Ziemi Szczepanowskiej został włączony do projektowanego Bratucickiego Obszaru Chronionego.** Wieś była własnością Turzynitów, Melsztyńskich, Czernych i Lubomirskich

Rys. Plan Szczepanowa, jego położenie względem kraju i w gminie Brzesko

Historia Szczepanowa – wsi rodzinnej świętego Stanisława

Szczepanów jest wsią jak mało która w okolicach Brzeska zasługującą na to, by ją poznać z dwóch co najmniej powodów. Jest wszak wsią o tysiącletniej już historii, w której znajduje się wiele cennych zabytków architektury i sztuki. Przede wszystkim zaś jest miejscem urodzenia głównego patrona Polski - św. Stanisława, biskupa i męczennika, zwanego też Szczepanowskim.

Pierwszym, który opisał życie i czyny św. Stanisława i Szczepanów, był dominikanin Wincenty z Kielczy lub Kielc, autor powstałego około 1260 r. tzw. „Żywotu mniejszego świętego Stanisława”.

Znacznie dokładniej sprawę pochodzenia, koleje losu i działalność św. Stanisława przedstawił w jego żywocie znakomity nasz średniowieczny historyk, kanonik krakowski Jan Długosz. Opierając się o dostępne sobie źródła historyczne i przekazywaną poprzez wieki tradycję podał, iż późniejszy biskup krakowski i męczennik urodził się w Szczepanowie około 1039 r. Ojcem jego był rycerz Wielisław ze starego rodu Turzynitów, pieczętującego się później herbem Prus, wyobrażającym półtora białego krzyża na czerwonym polu, matką zaś Bogna albo Bonigna, która - jak podał Bartosz Paprocki w „*Herbach rycerstwa polskiego*” z 1584 r. - miała pochodzić z Nowinów o zawołaniu Złotogoleńczyk. Ich drewniano-ziemny

zapewne, niewielki gródek miał się znajdować na zachodnim krańcu obecnej wsi Szczepanów, po północnej stronie drogi prowadzącej do Mokrzysk, dokładnie w miejscu, w którym wznosi się dzisiaj klasycystyczny kościół pod wezwaniem św. Stanisława Bpa z końca XVIII w. Według bardzo starej miejscowej tradycji wznosił go, jak też założył osadę jeden z wojów Bolesława Chrobrego imieniem Szczepan. Zgodnie z tą samą tradycją przyszły święty przyszedł na świat przy źródle bijącym niedaleko jego rodzinnego domu, w cieniu rosnącego nad nim dębu o rozłożystych konarach.

Młody Stanisław wysłany został przez rodziców do przykatedralnej szkoły w Krakowie. Było to pierwszym krokiem do przyszłych święceń kapłańskich i osiągniętej w 1071 r. godności biskupa krakowskiego, w czym niemałą zasługę miał sam książę Bolesław Śmiały, za sprawą którego osiem lat później poniósł męczeńską śmierć.

Wszyscy średniowieczni dziejopisowie i autorzy życiorysów św. Stanisława - od Wincentego zwanego Kadłubkiem, przez benedyktyna Wincentego, aż po Jana Długosza -

byli zgodni co do tego, że pomimo młodego wieku jako biskup krakowski odznaczał się wielką dbałością o szerzenie wiary katolickiej i o swoją diecezję. A chociaż był człowiekiem surowych obyczajów to „grzeszników szukających pokuty przyjmował na łono swego miłosierdzia i niejednokrotnie osobiście słuchał ich spowiedzi...”. Natomiast książę Bolesław II, późniejszy król polski, zwany przez kronikarzy i historyków Śmiałym, Wojowniczym, ale też Szczodrym, był biskupa Stanisława zupełnym przeciwieństwem. Dbał wprawdzie o polskie interesy, zabiegał o odzyskanie utraconych przez poprzedników ziem i walczył ze wszystkimi niemal sąsiadami chcąc „odnowić znaki graniczne królestwa polskiego”. Ale był także człowiekiem mściwym i okrutnym, a przy tym dość swobodnych obyczajów. Dlatego biskup niejednokrotnie usiłował wpływać na jego postępowanie i powściągać nazbyt wybujały temperament. I to było ponoć przyczyną zaistniałego między nimi konfliktu, który w konsekwencji doprowadził do obłożenia króla Bolesława przez biskupa Stanisława klątwą kościelną. Trzeba wiedzieć, iż w owych czasach wiązało się to z wykluczeniem go poza nawias społeczeństwa i wypowiedzeniem posłuszeństwa przez poddanych. Rzec całą zakończyła śmierć biskupa na podkrakowskiej wówczas Skałce i wygnanie Bolesława z kraju. Tak to właśnie przedstawili Jan Długosz i poprzedzający go trzynastowieczni kronikarze. Nieco innego zdania był tylko autor pierwszego dzieła traktującego o dziejach pierwszych dwóch wieków istnienia państwa polskiego, powstałej w początkach XII w. *Kroniki polskiej* - Anonim zwany Gallem, w której tak o owych wydarzeniach napisał:

„Jak zaś doszło do wypędzenia króla Bolesława z Polski, długo byłoby o tym mówić; tyle wszakże można powiedzieć, że sam będąc pomazańcem (Bożym) nie powinien był (drugiego) pomazańca za żaden grzech karać cieleśnie. Wiele mu to bowiem zaszkodziło, gdy przeciw grzechowi grzech zastosował i za zdradę wydał biskupa na obcięcie członków. My zaś ani nie usprawiedliwiamy biskupa - zdrajcy, ani nie zalecamy króla, który tak szpetnie dochodził swoich praw...”

Wszystko to działo się w 1079 r. Ale do kanonizacji biskupa Stanisława doszło dopiero dwa wieki później. A stało się to za sprawą papieża Innocentego IV w bazylice św. Franciszka w Asyżu dnia 8 września 1254 r.

Pierwsza informacja o szczepanowskiej parafii, którą według Wincentego Kadłubka i Wincentego z Kilelczy miał erygować sam św. Stanisław zostawszy biskupem krakowskim pojawiła się dopiero w 1325 r. Ale i z niej dowiadujemy się tyle tylko, że należała do dekanatu tarnowskiego. Natomiast sama wieś przynależała do ówczesnego powiatu szczyrzyckiego, a jako dziedzina - tak jak i w XI w. - do jednej z gałęzi rodu Turzynitów, którego znakiem była figura w kształcie białego półtora krzyża na czerwonym polu, który już Jan Długosz określił jako „Turzyma alias Prus”.

Dalsze losy Szczepanowa są niemal zupełnie nieznane. Zapewne po śmierci Jana Melsztyńskiego przeszedł wraz z Brzeskiem i wsiami należącymi dotąd do Melsztyńskich na

Pawła Czernego. Nie mamy jednak co do tego pewności. Według spisu poborowego z 1581 r. było w niej tylko półtora łana kmiecego i siedmiu zagrodników posiadających role. Do tutejszej parafii zaś należały wsie Przyborów, Łęki, Dziekanów, Sterkowiec i Mokrzyska.

Najpewniej już w drugiej połowie XVII w. drogą kupna przeszedł Szczepanów w ręce Lubomirskich z Wiśniacza, pieczętujących się herbem Szreniawa, należących do najbogatszych wielmożów ówczesnej Rzeczypospolitej, w posiadaniu których było około 30 miast, kilka zamków i 500 wsi. To właśnie za sprawą jednego z nich, Stanisława, strażnika wielkiego koronnego sto lat później Szczepanów o mało co z małej wsi nie przekształcił się w miasto. Oto bowiem na prośbę jego w roku 1761 król August III Sas wyraził zgodę na założenie na gruntach szczepanowskich miasta.

Jednak formowanie się nowego miasta przebiegało dość opornie i nigdy nie zostało doprowadzone do końca, a Szczepanów do dziś pozostał wsią.

Szczepanów poszczycić się może nie tylko sięgającą początków XI w. tradycją historyczną i tym, że jest miejscem urodzenia głównego patrona Polski, a także diecezji krakowskiej i tarnowskiej, ale również posiadaniem wielu cennych zabytków architektury i sztuki z wszystkich niemal epok, od

średniowiecza poczynając. Jest więc tu niewielki lecz przepiękny gotycki kościół św. Marii Magdaleny i monumentalna, znacząca się strzelistą wieżą neogotycka świątynia poświęcona św. Stanisławowi. Już one same są dziełami architektury najwyższej próby, a przecież połączone ze sobą w jedną ideową i przestrzenną całość przechowują w swoich wnętrzach cenne zabytki dawnego malarstwa, rzeźby rzemiosła artystycznego, m. in. przepiękny późnogotycki tryptyk św. Stanisława oraz odlaną w którejś z krakowskich ludwisarni w początkach XVI w. brązową chrzcielnicę. A jest też w Szczepanowie niewątpliwej urody klasycystyczny kościół św. Stanisława Bpa fundacji Stanisława Lubomirskiego z drugiej połowy XVIII w. o późnobarokowym wyposażeniu, otoczony założonym najpóźniej w początkach XIX w. cmentarzem parafialnym, z którym sąsiaduje niewielki cmentarzyk żołnierski z czasów pierwszej wojny światowej. Wspomnieć też wypada o dziewiętnastowiecznej kaplicy stojącej w miejscu dębu, pod którym miał przyjść na świat nasz święty. Nie koniec jednak na tym. Przetrwał wszak przy drodze ze Szczepanowa do Mokrzysk, pomiędzy podwójnym kościołem parafialnym a tym osiemnastowiecznym

związek niedosłego miasteczka w postaci czworobocznego placu rynkowego z trzema starymi kamiennymi kapliczkami.

Ze wszystkich tych obiektów zabytkowych najcenniejszym jest oczywiście ufundowany przez Jana Długosza, a zbudowany w 1470 r. dawny kościół parafialny św. Marii Magdaleny, jeden z najlepiej zachowanych zabytków architektury gotyckiej w powiecie brzeskim, najpiękniejszy z tych, jakie powstały z inicjatywy tego niezwykłego człowieka. Najstarszym i najcenniejszym zabytkiem kościoła św. Marii Magdaleny jest stojąca we wschodniej arkadzie brązowa chrzcielnica, będąca jednym z trzech tego rodzaju zabytków w kościołach diecezji tarnowskiej. Odlana w jednej z krakowskich ludwisarni ma postać wysokiego na 110 cm masywnego gotyckiego kielicha, z obiegającą ją łacińską inskrypcją, która w tłumaczeniu na język polski brzmi: „Na świadectwo dla wszystkich wiernych w Chrystusie przez chrzest, Bogu Wszechmogącemu i dla chwały Bożej to źródło jest uczynione w roku 1534”.

Pomimo, iż gotycki kościół św. Marii Magdaleny jest w Szczepanowie zabytkiem architektury najcenniejszym, to przecież dzisiaj pozostaje w cieniu okazałej neogotyckiej świątyni, z którą został przed laty połączony zarówno fizycznie jak i ideowo, zbudowanym w 1914 r. kościołem pod wezwaniem św. Stanisława Biskupa, którego wyniosła wieża o charakterystycznej sylwecie stanowi główną dominantę architektoniczną w krajobrazie środkowej części powiatu brzeskiego. Twórcą jego był jeden z najwybitniejszych architektów polskich końca XIX i pierwszej tercji XX w. lwowsko-krakowski architekt Jan Karol Sas-Zubrzycki (1860-1935).

Wraz z kościołami parafialnymi w Jadownikach i Borzęcinie nowy kościół szczepanowski pod wezwaniem św. Stanisława Biskupa tworzy grupę najokazalszych świątyń w powiecie brzeskim. Jest to zbudowana w całości z cegły - z niewielką ilością wykutych w kamieniu elementów uzupełniających - neogotycka budowla.

Wyposażenie wnętrza kościoła jest w znacznej części neogotyckie, wykonane w oparciu o projekty Jana Sas-Zubrzyckiego, ale też późnobarokowe i neobarokowe. Jego najważniejszą częścią jest neogotycki ołtarz główny z lat 1920-1923. Poza owym ołtarzem są jeszcze trzy późnobarokowe ołtarze boczne z XVIII-XIX w., z których jeden przeniesiony został do Szczepanowa z kościoła parafialnego św. Mikołaja w Bochni oraz dwa ołtarzyki neobarokowe z lat 1925 i 1955.

Zupełnie odmiennie prezentuje się usytuowany w zachodniej części Szczepanowa, otoczony cmentarzem kościół pod wezwaniem św. Stanisława Biskupa. Według miejscowej tradycji stoi on w miejscu, w którym przed blisko

tysiącem lat znajdował się dom rodzinny jego patrona. Zbudowany został w 1781 r. z fundacji Stanisława Lubomirskiego.

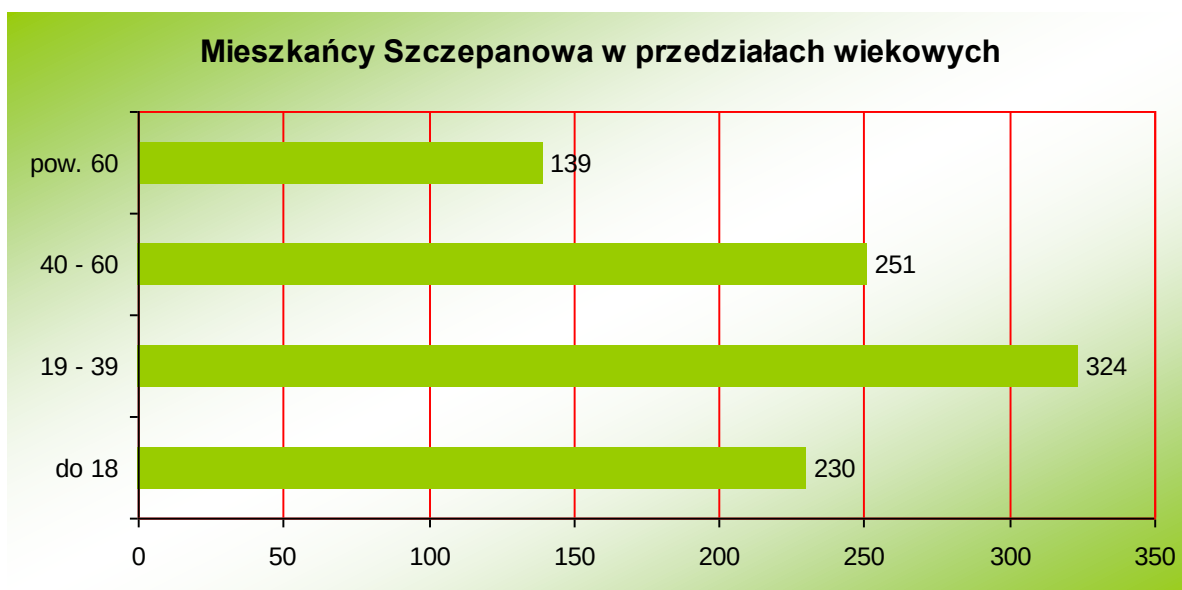
Z narodzinami św. Stanisława miejscowa tradycja wiąże także znajdującą się opodal kaplicy studnię-źródełko, osłoniętą drewnianą altaną o podbitym gontami daszku, w zwieńczeniu której ustawiona została drewniana, wyobrażająca go figurka. Inna figura ustawiona została na kilkumetrowej wysokości kolumnie po zachodniej stronie kaplicy. Jest to kopia oryginalnej rzeźby, ufundowanej w XVII w. przez rządcę majątku Lubomirskich z Wiśnicza - Prażmowskiego, przeniesionej jakiś czas temu do Tropia nad Dunajcem.

Spacerując po Szczepanowie warto też zwrócić uwagę na znajdujące się przy „rynku” kamienne figury świętych. Z nich najstarsza jest stojąca pośrodku placu, osłonięta koronami starych drzew, polichromowana postać św. Floriana, wystawiona w 1840 r. Najmłodszą zaś figura upamiętniająca wielce zasłużonego dla szczepanowskiej społeczności duszpasterza i społecznika księdza Stanisława Stojąłkowskiego, ufundowana około 1920 r.

Opracowanie na podstawie książki A.B. Krupińskiego „Historyczno artystyczny przewodnik po Brzesku i okolicach”, Urząd Miejski w Brzesku 2003.

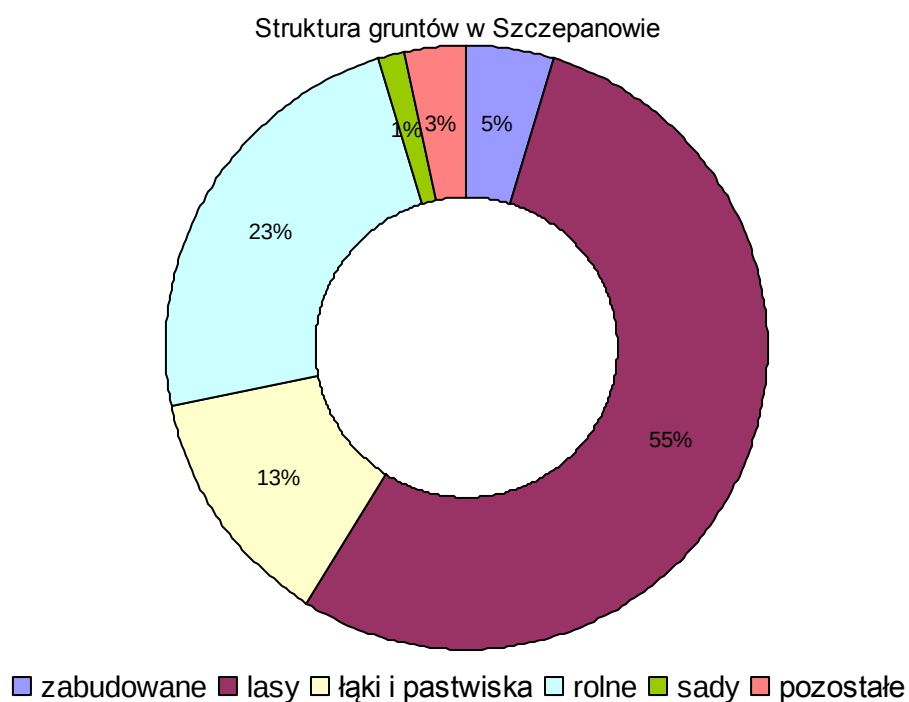
2.2. Ludność

Szczepanów zamieszkuje **947** osób (stan na 31.12.2008 r.) z czego 50,48% stanowią kobiety. Ponad 60% ludności Szczepanowa stanowią osoby w wieku produkcyjnym. Gęstość zaludnienia wsi wynosi 160,84 osoby na km². Poniższy wykres przedstawia liczbę mieszkańców Szczepanowa w poszczególnych kategoriach wiekowych (dane na dzień 02.02.2009).

2.3. Struktura gruntów

Ponad połowę obszaru Szczepanowa stanowią lasy (317,3 ha); pozostałe grunty to: tereny rolne (136,1 ha), łąki (58,1 ha), tereny zabudowane (28,5 ha), pastwiska (19,1 ha), drogi i trakty (15,3 ha), sady (7,8 ha), nieużytki (2,5 ha) i wody (2,3 ha). Poniższy wykres przedstawia strukturę gruntów w Szczepanowie w ujęciu procentowym.

2.4. Infrastruktura techniczna

Poza siecią kanalizacyjną mieszkańcy Szczepanowa wyposażeni są we wszystkie niezbędne media.

Rys. Plan Szczepanowa z naniesioną infrastrukturą techniczną.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

Historyczny opis wsi Szczepanów pokazuje jej bogactwo zabytków i turystyczno – pielgrzymkowy potencjał tego miejsca. Każdego roku do Szczepanowa przybywa kilkadziesiąt tysięcy pielgrzymów. W 1978 roku Szczepanów odwiedził Karol Wojtyła zaś w 2003 Joseph Ratzinger – w obu przypadkach na krótko przed tym jak zostali wybrani na papieży.

Najistotniejsze zasoby Szczepanowa to:

Wśród miejsc i obiektów:

- gotycki Kościół św. Marii Magdaleny z herbami Polski, Litwy ufundowany przez Jana Długosza- Bazylika Mniejsza,
- neogotycka świątynia poświęcona św. Stanisławowi,
- klasycystyczny kościół św. Stanisława Biskupa, włoskiego architekta Vincenza Brenne,
- figury przydrożne: kamienny posąg św. Floriana na słupie z 1840 r., kamienny posąg Matki Bożej i Chrystusa z 1844 r., drewniany posąg św. Onufrego umieszczony na pniu drzewa z pocz. XIX ,
- źródło-miejsce narodzin św. Stanisława
- Publiczne Przedszkole w Szczepanowie
- Publiczna Szkoła Podstawowa im. Bohaterów Westerplatte w Szczepanowie.
- Boisko, Remiza strażacka

Wśród inicjatyw społecznych:

- Ludowy Klub Sportowy ISKRA Szczepanów
- Ochotnicza Straż Pożarna w Szczepanowie
- Stowarzyszenie Krzewienia kultu św. Stanisława BM i ochrony dziedzictwa kulturowego ziemi szczepanowskiej
- Stowarzyszenie Rodzin Katolickich przy Sanktuarium św. Stanisława BM

Tab. Wielopłaszczyznowa tabela zasobów wsi Szczepanów

RODZAJ ZASOBU	BRAK	JEST O MAŁYM ZNACZENIU	JEST O DUŻYM ZNACZENIU
ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE			
Walory krajobrazu			
Walory przyrodnicze			
Wody powierzchniowe (cieki, rzeki, stawy)			
Gleby			
Kopaliny			
ŚRODOWISKO KULTUROWE			
Walory architektury wiejskiej i osobliwości kulturowe			
Walory zagospodarowania przestrzennego			
Zabytki			
Zespoły artystyczne			
DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE			
Miejsca, osoby i przedmioty kultu			

Święta, odpusty i pielgrzymki			
Tradycje, obrzędy, gwara			
Legendy, podania i fakty historyczne			
Ważne postacie historyczne			
Specyficzne nazwy			
OBIEKTY I TERENY			
Działki pod zabudowę mieszkaniową			
Działki pod domy letniskowe			
Działki pod zakłady usługowe i przemysł			
Tradycyjne obiekty gospodarskie wsi (spichleże, kuźnie, młyny)			
Place i miejsca publicznych spotkań			
Miejsca rekreacji i wypoczynki			
GOSPODARKA I ROLNICTWO			
Specyficzne produkty (hodowle, uprawy polowe)			
Firmy produkcyjne			
Firmy usługowe			
Agroturystyka			
Sieć kanalizacyjna			
Sieć telefoniczna			
Dostęp do internetu			
SPOŁECZEŃSTWO			
Migracje wewnętrzne			
Migracje zewnętrzne			
Młode rodziny			
Bezrobocie			
SĄSIEDZI I PRZYJEZDNI			
Korzystne, atrakcyjne sąsiedztwo (miasto, arterie komunikacyjne)			
Ruch tranzytowy			
Przyjezdni stali i sezonowi			
INSTYTUCJE I ORGANIZACJE			
Placówki opieki medycznej i społecznej			
Szkoły			
Przedszkola			
Dom kultury (świątlica wiejska)			
OSP			
Inne stowarzyszenia			

4. Ocena mocnych i słabych stron wsi Szczepanów

Mocne strony

- wysoki potencjał techniczny gospodarstw (ciągniki, maszyny),
- rolnictwo ekologiczne,
- szybki rozwój agroturystyki,
- baza turystyczno-pielgrzymkowa
- dobry dostęp do internetu
- własna strona internetowa

- dobry stan dróg lokalnych
- dobrze rozwinięta sieć wodociągowa,

fot. Kard. Ratzinger w Szczepanowie w 2003 r.

Słabe strony:

- niskie zainteresowanie młodzieży zawodem rolnika.
- brak uregulowań prawnych w zakresie organizacji producenckich,
- trudności ze zbytem produktów na rynku lokalnym,
- brak sieci kanalizacyjnej
- niskie dochody mieszkańców,
- brak miejsc zabaw dla dzieci

5. Kierunki strategiczne dla wsi Szczepanów

Kierunki strategiczne ukazując główne priorytety realizacji celów strategicznych. Kierunki rozwoju wsi Szczepanów sprowadzają się do następujących celów:

1. Doprowadzić infrastrukturę kanalizacyjną do najwyższego poziomu oraz do wymogów europejskich ,
2. Podnoszenie standardu życia i zagospodarowania czasu wolnego lokalnej społeczności,
3. Skutecznie przeciwdziałać procesom degradacji środowiska naturalnego.
4. Aktywny rozwój bazy turystyczno-pielgrzymkowej,
5. Stymulować wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich i alternatywne źródła dochodów.
6. Wspierać procesy integrujące wsie sołeckie, organy samorządowe oraz wykorzystać atuty Gminy poprzez ich promocję.

6. Planowane gminne zadania inwestycyjne i inne wydatki na terenie sołectwa Szczepanów.

Tabela: Zadania na 2009 r. planowane do wykonania w sołectwie Szczepanów.

Nazwa zadania	Koszt zadania w PLN	Okres realizacji
<i>Zakup gruntu pod poszerzenie ul. Lubomirskiego</i>	6 600,00	2009 r.
<i>Utrzymanie jednostki OSP</i>	14 000,00	2009 r.
<i>Zakup urządzeń do zabawy w ogrodzie, zmywarki i mebli dla Przedszkola</i>	15 000,00	2009 r.
<i>Utrzymanie terenu Rynku</i>	17 360,00	2009 r.

Tabela: Zadania w sołectwie Szczepanów planowane na kolejne lata.

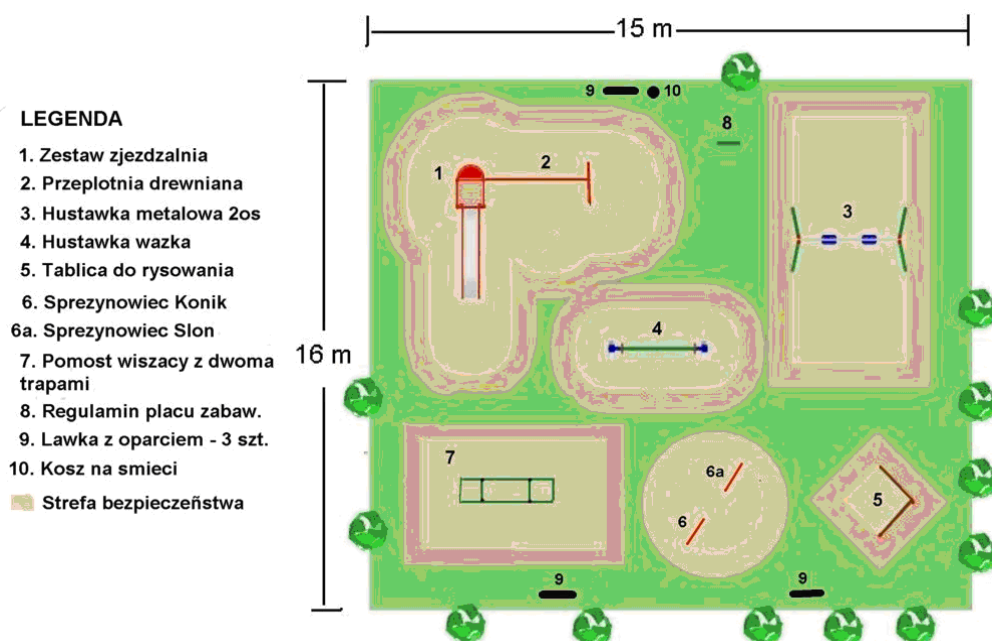
Nazwa zadania	Koszt zadania w PLN	Okres realizacji
<i>Budowa parkingu przy Szkole Podstawowej</i>	186 000,00	2012-2014
<i>Budowa boiska do siatkówki przy Szkole Podstawowej</i>	300 000,00	2013
<i>Przebudowa rowów melioracyjnych w miejscowości Szczepanów na długości 5 km</i>	750 000,00	2012-2015
<i>Modernizacja nawierzchni ulic: Gibałówka, Św. Stanisława, Łukowa, Podlesie, Osiedle Widok, Osiedle na Wzgórzu</i>	460 000,00	2011-2014
<i>Budowa oświetlenia przy ul. : Lubomirskiego, Św. Stanisława, Łukowa, Podlesie, Stojalowskiego, Długosza</i>	15 000,00	2014-2016
<i>Budowa chodnika przy ul. Łukowej i Św. Stanisława</i>	50 000,00	2014-2015

7. Opis planowanego przedsięwzięcia w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Zakres prac: Urządzenie placu zabaw na działce nr 8 – 638 należącej do Gminy Brzesko

Plac zabaw o wymiarach 15 m x 16 m wraz z ogrodzeniem wys. 1,00 m-75 mb x 56 m.

Koncepcja zagospodarowania

Urządzenia wchodzące w skład placów:**1. Urządzenie na sprężynie - Konik,**

Konstrukcja ze sklejki wodoodpornej gr. 20 mm laminowanej kolorowym tworzywem. Element trwale związany z betonowym bloczkiem(beton B15) za pomocą stalowej sprężyny o śr. 21 cm malowanej proszkowo. Montaż polega na wykonaniu wykopu 50x50x50 cm, dno wykopu wysypać piaskiem 5 cm i wyrównać jego poziom a następnie umieścić w nim stopę fundamentową i wypoziomować. Przestrzeń w wykopie wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Urządzenia mogą być otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni 3,80 m² nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową

2. Urządzenie na sprężynie dla najmłodszych – Słoń

Konstrukcja ze sklejki wodoodpornej gr. 20 mm laminowanej kolorowym tworzywem. Element trwale związany z betonowym bloczkiem(beton B15) za pomocą stalowej sprężyny o śr. 21 cm malowanej proszkowo. Montaż polega na wykonaniu wykopu 50x50x50 cm, dno wykopu wysypać piaskiem 5 cm i wyrównać jego poziom a następnie umieścić w nim stopę fundamentową i wypoziomować. Przestrzeń w wykopie wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Urządzenia mogą być otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni 3,80 m² nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową

	wymiary: 1,15 x 0,30 m strefa bezpieczeństwa o średnicy: 2,20 m
---	--

	wymiary: 0,70 x 0,48 m strefa bezpieczeństwa o średnicy: 2,20 m
---	--

3. Huśtawka metalowa podwójna

Konstrukcja huśtawki wykonana z rur stalowych, zawiesia wykonane z łańcucha cynkowanego ogniowo, siedziska wykonane z rdzenia zalanego gumą (lub typu „koszyk” dla maluchów). Całość konstrukcji ocynkowana i pomalowana proszkowo lakierem akrylowym. W skład kompletu wchodzi prefabrykat betonowy ułatwiający montaż. Montaż polega na wykonaniu wykopu czterech otworów 50x50x50 cm, dno wykopu wysypać piaskiem 10 cm i wyrównać jego poziom a następnie umieścić w nim stopę fundamentową i wypoziomować. Przestrzeń w wykopie wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Huśtawka może być otoczona w strefie bezpieczeństwa o powierzchni 34,96 m² nawierzchnią trawiastą lub piaskową

4. Zestaw zjeżdżalni z przeplotnią drewnianą

Konstrukcja składa się z wieży krzyżakowej wykonanej z drewna 4 warstwowo klejonego osadzonej w gruncie na kotwach stalowych (4szt.) oraz ze zjeżdżalni głębokiej - ślizg wykonany ze stali nierdzewnej grubości 2 mm. Montaż polega na wykopaniu 4 otworów o wym. 60x50x50 cm, wstawieniu i wypoziomowaniu urządzenia a następnie zalanie otworów betonem min B15 do wysokości 10 cm poniżej poziomu gruntu. Przestrzeń w wykopie po zaschnięciu betonu wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Urządzenia może być oddane do użytkowania po 7 dniach od montażu i otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową.

Konstrukcja przeplotni składa się z ramy z belek o średnicy 12 cm spiętych krzyżowo sześcioma wałkami średnicy 6 cm (zamiennie można ramę połączyć krzyżowo ocynkowanymi łańcuchami nr kat. 020), wykonana z drewna 4 warstwowo klejonego, całość konstrukcji osadzona w gruncie na kotwach stalowych . Montaż polega na wykopaniu 2 otworów o wym. 60x50x50 cm, wstawieniu i wypoziomowaniu urządzenia a następnie zalanie otworów betonem min B15 do wysokości 10 cm poniżej poziomu gruntu. Przestrzeń w wykopie po zaschnięciu betonu wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. W celu

uzyskania optymalnej stabilności urządzenia zaleca się montowanie przeplotni z drabinką krzyżakową lub dodatkowymi wspornikami. Urządzenia może być oddane do użytkowania po 7 dniach od montażu i otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową.

5. Pomost wiszący z 2 trapami

Konstrukcja składa się z 4 nóg średnicy 12 cm, balustrada z pary poręczy średnicy 12 cm, pomost buja się dzięki trzem napinającym się stalowym linom z każdej strony, wejścia na pomost za pomocą dwóch trapów średnich, wykonana z drewna 4 warstwowo klejonego, całość konstrukcji osadzona w gruncie na kotwach stalowych. Montaż polega na wykopaniu 4 otworów o wym. 60x50x50 cm, wstawieniu i wypoziomowaniu urządzenia a następnie zalanie otworów betonem min B15 do wysokości 10 cm poniżej poziomu gruntu. Przestrzeń w wykopie po zaschnięciu betonu wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Urządzenia może być oddane do użytkowania po 7 dniach od montażu i otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową.

6. Tablica edukacyjna podwójna

Konstrukcja składa się z 2 tablic wykonanych ze sklejki wodoodpornej ustawionych pod kątem 90 stopni, przymocowanych do konstrukcji z trzech nóg średnicy 10 cm z drewna 4 warstwowo klejonego, całość osadzona w gruncie na kotwach stalowych. Montaż polega na wykopaniu 3 otworów o wym. 60x50x50 cm, wstawieniu i wypoziomowaniu urządzenia a następnie zalanie otworów betonem min B15 do wysokości 10 cm poniżej poziomu gruntu. Przestrzeń w wykopie po zaschnięciu betonu wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Urządzenia może być oddane do użytkowania po 7 dniach od montażu i otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową.

7. Huśtawka ważka

Konstrukcja składa się z belki drewnianej 4 warstwowo klejonej poziomej o średnicy 14 cm i długości 3 m przytwierdzonej do stalowej podstawy, która stanowi element mocujący w gruncie. Montaż polega na wykopaniu otworu o wym. 80x50x50 cm, wstawieniu i wypoziomowaniu urządzenia a następnie zalanie otworu betonem min B15 do wysokości 10 cm poniżej poziomu gruntu. Przestrzeń w wykopie po zaschnięciu betonu wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić. Urządzenia może być oddane do użytkowania po 7 dniach od montażu i otoczone w strefie bezpieczeństwa o powierzchni nawierzchnią trawiastą, korową lub piaskową.

8. Ławka z oparciem

Konstrukcja ławki wykonana z 2 calowej rury, malowana proszkowo w kolorze zielonym, siedzisko wykonane z dwóch krawędziaków 180x17,5x5 cm. oparcie z dwóch krawędziaków 180x12x5 cm. Wysokość siedziska 45 cm. Montaż polega na wykopaniu 2 otworów o wym. 40x60x40 cm, wstawieniu i wypoziomowaniu ławki, a następnie zalanie otworu betonem do wysokości 10 cm . poniżej poziomu gruntu. Przestrzeń w wykopie po zaschnięciu betonu wypełnić pospółką, ziemią i dobrze zagęścić.

9. Kosz na śmieci z półwałków (wymiary: średnica kosz: 0,47 m ,wysokość: 1,00 m)

10. Ogrodzenie z siatki o wysokości 1m. mocowane na słupkach metalowych

Wszystkie urządzenia zabawowe są mocowane na stalowych kotwach ocynkowanych, natomiast same kotwy są betonowane na miejscu montażu. Urządzenia objęte będą 48 miesięczną gwarancją, posiadają certyfikat na znak bezpieczeństwa B oraz polisę OC.

Szacunkowy kosztorys

1. **Urządzenie na sprężynie - Konik – 1200 zł brutto**
2. **Urządzenie na sprężynie dla najmłodszych – Słoń – 1200 zł brutto**
3. **Huśtawka metalowa podwójna - 2610 zł brutto**
4. **Zestaw zjeżdżalnia z przeplotnia drewnianą – 6300 zł brutto**
5. **Pomost wiszący z 2 trapami – 4250 zł**
6. **Tablica edukacyjna podwójna – 1000 zł brutto**
7. **Huśtawka ważka – 1800 zł brutto**
8. **Ławka z oparciem – 2 szt. – 1560 zł brutto (780 zł brutto)**
9. **Kosz na śmieci – 450 zł brutto**
10. **Ogrodzenie z siatki – 3630 zł brutto**

Łączny koszt – 24 000 zł brutto